

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **X**, zastoupený Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem se sídlem Husova 48/4, Mělník, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojická 27, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2025, čj. PPR-4103-3/ČJ-2025-990450, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2025, čj. 37 A 36/2025-31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Zdeňka Burdy, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál ze dne 26. 11. 2024, čj. KRPS-123359-33/ČJ-2024-0111IZ (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), byl podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „účinný zákon o zbraních“), žalobci odňat zbrojní průkaz č. X, vydaný pro skupinu oprávnění „C“, s dobou platnosti do 14. 7. 2027 (dále též „zbrojní průkaz“), a to pro ztrátu bezúhonnosti podle § 22 odst. 1 písm. c) bodu 2. účinného zákona o zbraních.

[2] Ke ztrátě bezúhonnosti podle správních orgánů došlo ke dni 7. 11. 2024, kdy nabyl právní moci rozsudek X, ve spojení s rozsudkem X, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu – přečinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého

posudku dle ustanovení § 346 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byl uložen peněžitý trest v celkové výměře 30 000 Kč.

[3] Žalobce napadl prvostupňové rozhodnutí odvoláním. Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Napadený rozsudek

[4] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze (dále též „krajský soud“), který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Nepřisvědčil žalobci, který uváděl, že jelikož nesplňuje žádnou z podmínek uvedených v § 18 zákona č. 90/2024 Sb. (dále též „nový zákon o zbraních“), nebyl dán důvod k odnětí zbrojního průkazu. Podle krajského soudu nový zákon o zbraních vstoupí v účinnost až ke dni 1. 1. 2026. Správní orgány posuzovaly bezúhonnost žalobce dle § 22 účinného zákona o zbraních. Tu vzhledem k trestnímu odsouzení žalobce posoudily správně. Rozsudek krajského soudu (stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) je v plném znění dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Stěžovatel setrvává na své argumentaci, že nebyly naplněny podmínky konstatování ztráty bezúhonnosti dle § 18 nového zákona o zbraních. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[6] Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a spisový materiál. Žalovaný uvedl, že nový zákon o zbraních nevstoupil v účinnost. Správní orgány posuzovaly ztrátu bezúhonnosti dle § 22 účinného zákona o zbraních. Tyto podmínky byly splněny. Žalovaný dále uvedl, že stěžovatel v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu nebrojí proti závěrům krajského soudu, ale pouze obecně proti argumentaci správních orgánů.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud v rámci posouzení formálních náležitostí kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost jako celek **není** přípustná.

[8] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[9] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož takové rozhodnutí vzešlo, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Z toho plyne,

pokračování

že aby byla kasační stížnost způsobila k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě závěry krajského soudu. V žádném případě nepostačuje, aby kasační stížnost toliko opakovala žalobní námitky, byť v jiné formulaci (shodně také rozsudky zdejšího soudu ze dne 15. 9. 2022, čj. 1 As 76/2022-41, bod 18, či ze dne 23. 6. 2023, čj. 9 Afs 70/2023-73, bod 36).

[10] Kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s. a bude jako nepřipustná odmítnuta dle § 104 odst. 4 s. ř. s. (shodně též usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, bod 12, či ze dne 26. 11. 2025, čj. 9 Azs 62/2025-40, bod 10).

[11] Nejvyšší správní soud po porovnání textu kasační stížnosti se žalobou shledal, že se kasační stížnost shoduje s žalobou. V obou případech stěžovatel pouze reprodukuje text § 18 nového zákona o zbraních a dodává nesouhlasnou poznámku: *„Je zřejmé, že jelikož žalobce nesplňuje žádnou z podmínek, dle které by byla jeho bezúhonnost NARUŠENA, není zde ani žádný zákonný důvod, dle kterého by NEBYL bezúhonným údajně spáchaným skutkem, a tedy zde NENÍ DŮVOD PRO ODNĚTÍ ZBROJNÍHO PRŮKAZU.“*

[12] Stěžovatel tedy v kasační stížnosti pouze opakuje argumentaci, která byla obsažena již v žalobě a nikterak nepolemizuje s důvody, na kterých krajský soud postavil zamítnutí žaloby. Jak již však soud uvedl výše, kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, nelze věcně posoudit, a je třeba ji odmítnout dle § 104 odst. 4 s. ř. s. Vedle výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu lze odkázat např. na nález Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23, bod 17, kde Ústavní soud uvedl: *„Z napadeného usnesení Nejvyššího správního soudu vyplývá, že podle jeho ustálené judikatury kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., bude proto jako nepřipustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Pokud tedy stěžovatel v kasační stížnosti jen reprodukuje žalobní tvrzení a nijak se nevymezí proti rozsudku krajského soudu, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřipustnou. Takový postup Ústavní soud již dříve shledal ústavně konformním (např. usnesení ze dne 22. 11. 2022 sp. zn. II. ÚS 1852/22 či usnesení ze dne 13. 9. 2023 sp. zn. II. ÚS 2349/23).“* Na uvedený závěr pak Ústavní soud opakovaně navázal, příkladmo lze odkázat na usnesení ze dne 11. 6. 2025, sp. zn. II. ÚS 1383/25, bod 12, či usnesení ze dne 30. 7. 2025, sp. zn. IV. ÚS 1402/25, bod 12.

[13] Je současně pravdou, že lze převzít do kasační stížnosti argumentaci žaloby. To přichází v úvahu, např. pokud je rozhodnutí krajského soudu nepřezkoumatelné, protože se krajský soud s žalobní argumentací ve svém rozhodnutí nevypořádal (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 3. 2021, čj. 1 Afs 273/2019-50, bod 15). V tomto případě se však krajský soud žalobní námitkou stěžovatele dostatečně zabýval a reagoval na ni vlastní svébytnou a konkrétní argumentací.

[14] Nebyl dán ani důvod pro vyzvání žalobce k (dalšímu) doplnění kasační stížnosti. Postup podle § 109 odst. 1 ve spojení s § 106 odst. 3 s. ř. s. není určen k tomu, aby soud upozorňoval stěžovatele, zastoupeného právním profesionálem, na potřebu či vhodnost

doplnění jeho argumentace (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2022, čj. 2 Afs 115/2020-42, bod 19, či ze dne 24. 4. 2023, čj. 8 Azs 41/2023-38, bod 12).

[15] Vzhledem k tomu, že stěžovatel z výše uvedených důvodů v kasační stížnosti neuplatnil ani jednu přípustnou kasační námitku, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost jako celek je nepřipustná, a proto ji odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[17] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Proto soud stěžovateli vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč zaplacený za kasační stížnost, ve lhůtě stanovené v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích k rukám jeho zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. ledna 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu